



แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๒ – ๒๕๖๔

เทศบาลตำบลท่าข้าม
อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

กองวิชาการและแผนงาน

งานบริการและเผยแพร่วิชาการ

www.thakam.go.th

โทร. ๐๓๘๕๓/๓๔๑๑-๒

คำนำ

การส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นภารกิจสำคัญที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และตามที่ได้รับถ่ายโอนจากส่วนราชการต่าง ๆ โดยมีหลักการทำงานที่จะต้องยึดถือไว้ว่า “การจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนนั้น จะต้องดีขึ้นหรือไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน มีการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและมีความรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการที่มากขึ้น

การถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยว ได้กำหนดให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวม ๓ ภารกิจ ได้แก่ การวางแผนการท่องเที่ยว การปรับปรุงดูแล บำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยว และการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ ซึ่งภารกิจดังกล่าวกำหนดถ่ายโอนให้แก่เทศบาลเมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรุงเทพมหานคร ในประเภทกลุ่มงานเลือกทำโดยอิสระ และนอกจากนี้งานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวยังเป็นภารกิจตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายด้วย

เพื่อให้การบริหารงานและการบริการสาธารณะด้านการท่องเที่ยวของ เทศบาลตำบลท่าข้าม มีศักยภาพในการบริหารจัดการ และสามารถให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล จึงได้จัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลท่าข้ามขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไป

เทศบาลตำบลท่าข้าม
กองวิชาการและแผนงาน
งานบริการและเผยแพร่วิชาการ

สารบัญ

ส่วนที่	หน้า
๑ บทนำ	๔
๒ สถานการณ์และแนวโน้มด้านการท่องเที่ยว	๕
สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก	๕
สถานการณ์การท่องเที่ยวไทย	๘
๓ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในท้องถิ่น	๑๐
๔ การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของการท่องเที่ยวภายในตำบลท่าข้าม และประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย	๑๖
๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลท่าข้าม	๒๐
๖ กลไกขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ในแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลท่าข้าม	๒๗
๗ รายละเอียดโครงการแผนงาน ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบลท่าข้าม (พ.ศ.๒๕๖๒ – ๒๕๖๔) ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลท่าข้าม	๒๙

ส่วนที่ ๑

บทนำ

เทศบาลตำบลท่าข้าม ตั้งอยู่ในพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำ สูงกว่าระดับน้ำทะเล ๑ - ๒ เมตร มีสภาพเป็นป่าชายเลน สภาพน้ำในแม่น้ำบางปะกงมีความหลากหลายตามฤดูกาล เรียกว่าเมือง ๓ น้ำ คือมีทั้งน้ำเค็ม น้ำกร่อย และน้ำจืด พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ประกอบการประมงและอุตสาหกรรม เช่น การเลี้ยงปลากระพงและโรงงานอุตสาหกรรม ด้วยการที่เป็นพื้นที่ปากแม่น้ำทำให้มีระบบนิเวศที่หลากหลาย กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะทางธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตำบลท่าข้าม ได้แก่ การล่องเรือชมธรรมชาติปากแม่น้ำบางปะกง การท่องเที่ยวและทำกิจกรรมบนเกาะธรรมชาติท่าข้าม เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดการสร้างอาชีพสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน อีกทั้งยังก่อให้เกิดการส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ หมวดที่ ๒ ว่าด้วยการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะตามมาตราที่ ๑๖ กำหนดให้เทศบาลตำบล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ในข้อ ๘ เรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยว เทศบาลตำบลท่าข้ามในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ตำบลท่าข้าม จึงมีหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ก่อให้เกิดการพัฒนา กลุ่มผู้นำชุมชนด้านการท่องเที่ยว และกลุ่มแกนนำในด้านอาชีพและการบริการที่มีศักยภาพด้านการจัดการท่องเที่ยวในตำบลให้มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ ก่อให้เกิดความร่วมมือในการจัดการการท่องเที่ยว การวางแผนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และเชิงวัฒนธรรม สร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ เทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อไป เพื่อให้การท่องเที่ยวของตำบลท่าข้ามปรับตัวได้ทันกับสถานการณ์ต่าง ๆ เกิดการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนเทศบาลตำบลท่าข้ามจึงได้จัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลท่าข้าม พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ ขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้เป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในตำบล สามารถนำกลยุทธ์ไปแปลงเป็นนโยบายและแผนปฏิบัติการในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสมโดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้ภาคประชาชน ภาคเอกชน และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวไม่ให้อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมหรือถูกทำลายเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการเป็นเจ้าบ้านที่ดีมีระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกในปริมาณที่เหมาะสมรวมทั้งการบริการที่มีคุณภาพ เป็นต้น

ส่วนที่ ๒

สถานการณ์และแนวโน้มด้านการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เพราะนอกจากจะสร้างรายได้โดยมีมูลค่าเป็นอันดับหนึ่งของการค้าบริการรวมของประเทศแล้วยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องอีกมากมาย อาทิ โรงแรมบริการพัก ภัตตาคารร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดการลงทุนการจ้างงานและการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นโดยในแต่ละปี สามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศในรูปเงินตราต่างประเทศปีละหลายแสนล้านบาท รวมทั้งสร้างกระแสเงินหมุนเวียนภายในประเทศนับแสนล้านบาท ขณะเดียวกันธุรกิจการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการจ้างงานกว่า ๒ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๖-๗ ของแรงงานทั้งระบบ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ๒๕๕๒. นโยบายภาษีเพื่อกระตุ้นธุรกิจท่องเที่ยวไทย. บทความวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.) รวมทั้งยังช่วยกระจายรายได้และการจ้างงานไปสู่ชนบทตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลท่าข้าม พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ ขึ้น จึงต้องพิจารณาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ดังนี้

๒.๑ สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก

๒.๑.๑ โครงสร้างการตลาดและแนวโน้มการท่องเที่ยวโลก

๑) การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : UNWTO) ได้พยากรณ์ว่าเมื่อถึงปี พ.ศ.๒๕๖๓ จะมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ จำนวน ๑,๖๐๐ ล้านคน ภูมิภาคที่มีแนวโน้มเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมคือภูมิภาคเอเชียตะวันออก แอฟริกา และกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นจุดหมายการท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่มีผู้นิยมเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยมีนักท่องเที่ยวเป็น ๑ ใน ๓ ของนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (World Tourism Organization : (UNWTO)

๒) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการตลาด กลุ่มประเทศ BRIC (บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน) มีรายได้เพิ่มขึ้นและมีศักยภาพในการส่งออกนักท่องเที่ยวในอนาคต UNWTO คาดว่าในปี พ.ศ.๒๕๖๓ จีนจะเป็นตลาดส่งออกและนำเข้านักท่องเที่ยวใหญ่ที่สุดในโลกโดยมีนักท่องเที่ยว ๑๐๐-๑๒๐ ล้านคน/ปี (World Tourism Organization : (UNWTO)

๓) การแข่งขันด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้น การทวีปบทบาทสำคัญของตลาดเกิดใหม่ซึ่งตลาดเหล่านี้ส่วนใหญ่จะอยู่ภายในทวีปเอเชียทั้งตลาดที่มีขนาดใหญ่ เช่น จีน อินเดีย และตลาดขนาดกลางถึงขนาดเล็ก เช่น กลุ่มประเทศที่อยู่ในเอเชียใต้ กลุ่มประเทศในตะวันออกกลาง กลุ่มประเทศที่อยู่ในเอเชียกลาง เป็นต้น หลายประเทศจึงมีการลงทุนด้านการท่องเที่ยว การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การกำหนดกลยุทธ์ และการใช้นโยบายปกป้องคนของตนให้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเพื่อแย่งชิงตลาดในเวทีโลก

๔) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรโลก อัตราการเพิ่มของประชากรโลกอยู่ที่ระดับ ๑.๑๑ ในปัจจุบันจะลดลงเป็นระดับ ๐.๘๖ ในช่วงปี ๒๕๖๓-๒๕๖๘ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ๒๕๕๒. วิสัยทัศน์ ๒๕๗๐ สู่มโนฯ ๑๑.) โดยประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำของโลกเริ่มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุประเทศเยอรมัน ญี่ปุ่น รัสเซีย มีอัตราเพิ่มของประชากรติดลบ นักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุจึงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความพร้อมในด้านเวลาและงบประมาณ สนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวแบบพำนักรีสอร์ทและต้องการท่องเที่ยวในแหล่งที่ท่องเที่ยวที่มีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน นอกจากนี้การกระตุ้น

ประชาชนให้เดินทางท่องเที่ยว อาทิ การลดชั่วโมงการทำงาน การสนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสพัฒนา

า

ประสบการณ์ของตนจากการเดินทางท่องเที่ยว การลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มสินค้าอุปโภคบริโภคบางชนิดและภาษี
นายจ้าง มาตรการดังกล่าวได้มีการดำเนินการในหลายประเทศเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวระหว่าง
ประเทศมากขึ้น

๕) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การช่วงชิงตลาดการท่องเที่ยว ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ความรู้ สาระ
และสารสนเทศกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความแตกต่างและสร้างคุณค่าของสินค้าในอนาคต รูปแบบของ
e-commerce และ e-business จะมีความสำคัญและซับซ้อนมากขึ้นในทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่มีแนวโน้มที่จะใช้ข้อมูลท่องเที่ยวผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อทำการสืบค้นและเปรียบเทียบ
ราคามากขึ้น คาดการณ์ว่ามีประชากรโลกกว่า ๑.๕ พันล้านคน ที่อยู่บนโลกอินเทอร์เน็ต และเกือบ ๖๐๐ ล้านคน
ที่ผันตนมาเป็นสมาชิกในสังคม Online บทบาทของอินเทอร์เน็ตซึ่งแต่เดิมทำหน้าที่เพียงให้ข้อมูลเพื่อป้อนข่าวสาร
ด้านเดียวได้กลายมาเป็นช่องทางใหม่ในการเผยแพร่กระจายข่าวการให้ข้อมูลและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของ
นักท่องเที่ยว ช่องทางการขายทางอินเทอร์เน็ตกำลังได้รับความนิยม

๒.๑.๒ วิฤตและความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

๑) การท่องเที่ยวโลกมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากการก่อการร้ายระหว่างประเทศ การก่อ
การร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวทั่วโลกและรุนแรง มีรูปแบบและโครงข่ายที่ซับซ้อนมากขึ้น โดย
ใช้ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีการสื่อสารและการคมนาคมเป็นปัจจัยสนับสนุน และมีแนวโน้มคงอยู่ต่อไปในหลาย
ภูมิภาคของโลกเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวและจิตวิทยาของผู้บริโภคที่จะชะลอ
การใช้จ่ายใช้สอย ประเทศไทยจึงต้องเตรียมตัวรับความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ และภาวะการแข่งขันที่จะรุนแรงมากขึ้น

๒) การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศโลก ผลกระทบจากสภาวะโลกร้อนเริ่มแสดงให้เห็นชัดเจนจาก
ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรง ครอบคลุมไปทุกภูมิภาค เห็นได้จากความรุนแรงของภัยพิบัติต่าง ๆ เช่น พายุ
น้ำท่วม ภัยแล้ง แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด สึนามิ ช่วง ๓๐ ปี ที่ผ่านมาอัตราภัยพิบัติทางธรรมชาติเพิ่มสูงขึ้นใน
แบบขั้นบันได ภัยพิบัติทางน้ำเพิ่มขึ้น ๓๐.๗% วาตภัย (พายุ) เพิ่มขึ้น ๒๖.๖% และแผ่นดินไหว เพิ่มขึ้น ๘.๖%
(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ๒๕๕๒. วิทยาลัย ศ. ๒๕๗๐ สู่แผนฯ ๑๑.) ประเทศ
ต่าง ๆ จึงเริ่มหันมาใส่ใจสิ่งแวดล้อมการสร้างจิตสำนึกที่จะอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและใช้เป็นกลยุทธ์ในการสร้างความ
แตกต่างที่เหนือกว่าคู่แข่งเป็นจุดขาย กระตุ้นหรือเชิญชวนลูกค้าให้เข้ามาซื้อหาหรือใช้บริการท่องเที่ยวในอนาคต
GreenLogistic เป็นเทรนด์ที่ถูกกำหนดให้แหล่งท่องเที่ยวต้องให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมและอาจถูกกำหนดเป็น
เงื่อนไขหนึ่งในการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

๓) ความเสี่ยงของโรคระบาด ความรุนแรงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแม้ว่าในหลายกรณีจะมีอัตราการ
เสียชีวิตต่ำก็ตามแต่โรคระบาดที่เกิดจากไวรัสสายพันธุ์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นทำให้นักท่องเที่ยวมีความกังวลและรู้สึกไม่
ปลอดภัยดังเช่นการระบาดจากไวรัสสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ การท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียมีอัตราการเติบโตลดลง
ร้อยละ ๓๑.๖ ภูมิภาคยุโรปและตะวันออกกลางลดลงร้อยละ ๒๖.๓ (IATA and Centre for Asia Pacific Aviation
Source : IATAandCentreforAsiaPacificAviation)

๔) สภาวะเศรษฐกิจโลก ความไม่แน่นอนของสภาวะเศรษฐกิจโลกอาจส่งผลกระทบต่อจำนวน
นักท่องเที่ยวในอนาคต สภาวะถดถอยของเศรษฐกิจโลกในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ และต่อเนื่องถึงปัจจุบันส่งผลการ
ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามคาดการณ์ว่าในอนาคตเศรษฐกิจโลกยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะ

มีกลุ่มประเทศ BRIC (บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน) ที่คาดการณ์ว่า จีน รัสเซีย และอินเดีย มีแนวโน้มเศรษฐกิจขยายตัวมากกว่าร้อยละ ๗ ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๘

๒.๑.๓ การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

๑) พฤติกรรมผู้บริโภคปรับเปลี่ยนไปตามสภาพเศรษฐกิจ ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำส่งผลให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวอย่างระมัดระวังโดยคำนึงถึงความคุ้มค่าเงินมากขึ้นประกอบกับการที่คู่แข่งหันมาใช้กลยุทธ์ด้านราคาเพื่อดึงความสนใจของตลาดนักท่องเที่ยวที่หดตัวลงทำให้นักท่องเที่ยวมีทางเลือกในการเลือกจุดหมายปลายทางมากขึ้นซึ่งมีผลให้เกิดพฤติกรรม Lastminute คือใช้เวลาสั้นก่อนการเดินทางเพื่อตัดสินใจในการจอง/ซื้อสินค้าและบริการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาความคุ้มค่า

๒) นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางท่องเที่ยวระยะใกล้โดยอาจเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศหรือภายในภูมิภาคเดียวกันมากขึ้นทั้งนี้การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ และกรอบความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว เช่น UNWTO APEC ASEAN ACD GMS ACMECS IMT-GT และ BIMSTEC เป็นต้น ช่วยลดอุปสรรคและข้อจำกัดในการท่องเที่ยว

๓) นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มสนใจการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (HealthTourism) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (AdventureTourism) การท่องเที่ยวเชิงศาสนา (SpiritualTourism) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SportsTourism) เป็นต้น รูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวมีแนวโน้มขยายตัวเนื่องจากนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มต้องการที่จะเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างในการท่องเที่ยว แต่ครั้งต้องการสัมผัสธรรมชาติที่บริสุทธิ์กิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเลือกพักผ่อนในโรงแรมที่มีเอกลักษณ์ซึ่งประเทศไทยมีความพร้อมของทรัพยากรพื้นฐานสำหรับการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ

๔) กระแสของความสนใจและใส่ใจในสุขภาพและการออกกำลังกายทำให้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SportsTourism) มีแนวโน้มได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเทศต่าง ๆ ได้แข่งขันกันแย่งสิทธิ์ในการจัดกิจกรรม หรือ Event ด้านการกีฬาซึ่งไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีความพร้อมในด้านบุคลากร สนามแข่งขัน มีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ รวมถึงกีฬาที่มีเอกลักษณ์ เช่น มวยไทย และตะกร้อ สำหรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพไทยมีชื่อเสียงในเรื่องของสปา การนวดแผนไทย ความพร้อมในด้านของบุคลากรมีสถานประกอบการที่มีคุณภาพซึ่งพร้อมต่อการรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต

๕) กระแสความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิม กำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวและมีแนวโน้มมากขึ้นแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้ถูกเปลี่ยนถ่ายเข้าสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวมอย่างเป็นลำดับและกำลังปรับเปลี่ยนสภาพไปสู่การจัดการที่คำนึงถึงขีดความสามารถการรองรับของธรรมชาติชุมชนขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนและมุ่งเน้นสิ่งแวดล้อมและฐานทรัพยากรของพื้นที่ท่องเที่ยวเป็นสำคัญดังนั้นจึงเป็นโอกาสในการสร้างเอกลักษณ์และตราสัญลักษณ์สินค้าทางการท่องเที่ยววัฒนธรรมและธรรมชาติของประเทศไทยให้เป็นที่รู้จัก และได้รับการยอมรับในระดับสากล

๒.๒ สถานการณ์การท่องเที่ยวไทย

๒.๒.๑ แนวโน้มด้านการท่องเที่ยวของไทย

๑) ประเทศไทยต้องประสบกับปัญหาวิกฤตและความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว ในช่วงระยะเวลา ๔-๕ ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องประสบกับภาวะวิกฤตต่าง ๆ ทั้งวิกฤตการณ์โรคซาร์ส (SARS) เหตุการณ์สึนามิ (Tsunami) การรัฐประหาร การเกิดวิกฤตราคาน้ำมัน โรคระบาดไข้หวัดสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ เป็นเงื่อนไขข้อจำกัดในการรักษาตลาดเดิมและขยายตลาดใหม่โดยผลกระทบจากวิกฤตในแต่ละครั้งได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างเด่นชัด เช่น ภายหลังจากเกิดเหตุวิกฤตการณ์โรคซาร์ส ส่งผลให้นักท่องเที่ยวลดลงถึง ๕๐% ภายใน ๓ เดือน เหตุการณ์สึนามิ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวลดลง ๓๐% ภายใน ๒ เดือน อย่างไรก็ตามพบว่า ภายหลังจากเกิดวิกฤตในประเทศไทยก็มีแนวโน้มที่นักท่องเที่ยวจะกลับเข้ามาท่องเที่ยวอีกครั้งในระยะเวลาไม่นานนัก

๒) สถานการณ์ทางการเมืองยังคงส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว สถานการณ์ทางการเมืองที่ยังไม่นิ่งไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะเกิดความรุนแรงหรือไม่ทำให้สถานการณ์การท่องเที่ยวของไทยในช่วงระยะเวลาดังกล่าวมีความท้าทายมากขึ้น สถานการณ์ทางการเมืองได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวและภาพลักษณ์ของประเทศนับตั้งแต่การเกิดรัฐประหารในปี ๒๕๔๙ การปิดท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิในระหว่างวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน - ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ และเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองระหว่างวันที่ ๘-๑๔ เมษายน ๒๕๕๒ ทำให้นักท่องเที่ยวขาดความมั่นใจส่งผลให้จำนวนการเดินทางเข้าประเทศไทยของนักท่องเที่ยวลดลงอย่างรุนแรง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๒. แผนการตลาดเร่งด่วนเพื่อฟื้นฟูภาพลักษณ์และกระตุ้นการท่องเที่ยวปี ๒๕๕๒.(อัดสำเนา)) ถึงแม้จำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นในไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๕๒ แต่วิกฤตทางการเมืองที่เกิดขึ้นในเดือนมีนาคม-เมษายน ๒๕๕๓ ได้ส่งผลให้สถานการณ์ท่องเที่ยวเลวร้ายลงอีกจากการเผยแพร่ข่าวไปทั่วโลกรวมทั้งการออก Travel Warning ของประเทศต่าง ๆ เพื่อแจ้งเตือนประชาชนถึงความเสี่ยงในการเดินทางมาประเทศไทยส่งผลลบต่อภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยของประเทศไทย

๓) จำนวนนักท่องเที่ยวรายได้ค่าใช้จ่ายและวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา แม้ประเทศไทยจะประสบกับปัญหาและวิกฤตด้านการท่องเที่ยวซึ่งส่งผลกระทบต่อจำนวนและรายได้ของนักท่องเที่ยวในช่วงวิกฤตและหลังเกิดวิกฤตแต่ก็พบว่าภายหลังจากวิกฤตผ่านพ้นไปอัตราการเติบโตจะกลับไปอยู่ในระดับเดิม

๔) ประเทศไทยยังคงมีจุดอ่อนในด้านความปลอดภัยกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมสุขอนามัยและนโยบายรัฐบาล โดยปี พ.ศ.๒๕๕๒ องค์การการท่องเที่ยวโลกจัดลำดับด้านการจัดการกฎหมายระเบียบบริการพื้นฐานที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว (RegulatoryFramework) ของประเทศไทยไว้ในอันดับที่ ๗๐ ของโลกซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าปี พ.ศ.๒๕๕๑ และ พ.ศ.๒๕๕๒ และหากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าประเทศไทยมีจุดอ่อนในด้านความมั่นคงปลอดภัย (Safety&Security) อยู่ในอันดับที่ ๑๑๘ และความยั่งยืนในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ในลำดับที่ ๙๐ ของโลก

๕) มีการกระจายอำนาจและเปิดโอกาสให้ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมากขึ้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้สิทธิชุมชนในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการจัดการบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามโครงสร้างการบริหารจัดการยังขาดเสถียรภาพขาดองค์กรกลางที่มีอำนาจใน

การบังคับให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกระทำตามแผนรวมและบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการระเบียบ
ของรัฐที่ไม่ทันการพัฒนาในภาคเอกชนการวางแผนที่ไม่นำไปสู่การปฏิบัติหรือการลงทุนขาดการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนและภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนขาดความรู้ด้านการท่องเที่ยวโดยเฉพาะการจัดการ
ภูมิทัศน์และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นการลงทุนด้านการท่องเที่ยวเน้นการก่อสร้างมากกว่า
การจัดการภูมิทัศน์และขาดการมีส่วนร่วมจากชุมชนในท้องถิ่นและหน่วยงานทุกระดับทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยว
ขาดความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น จังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศ

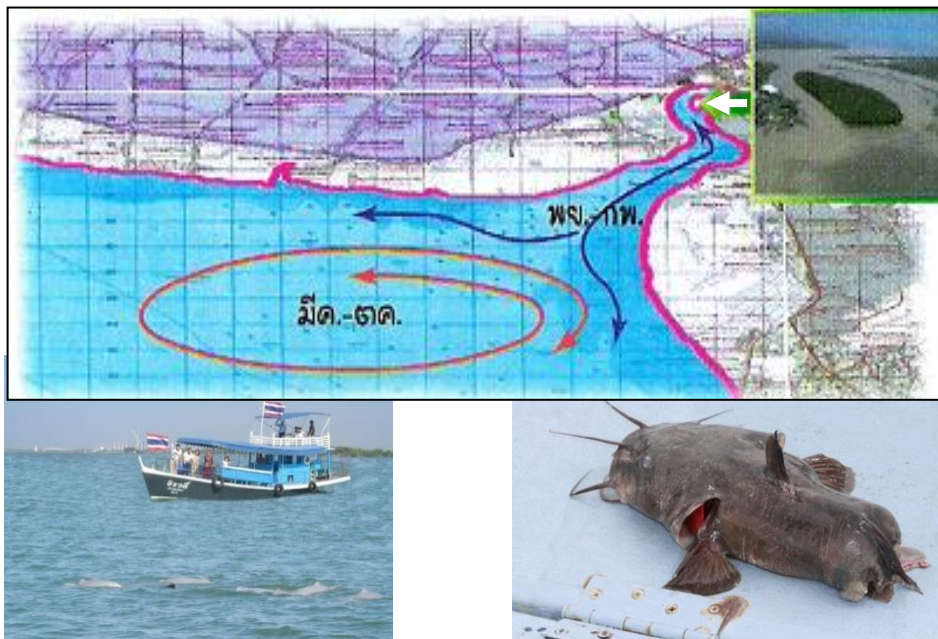
ส่วนที่ ๓

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในท้องถิ่น

ดูนก...ดูโลมา...เที่ยวป่าชายเลน

โลมาที่ปากแม่น้ำบางปะกง

บริเวณปากแม่น้ำบางปะกงจะมีโลมาอพยพเข้ามาในช่วงต้นฤดูหนาวของทุกปี คือช่วงประมาณเดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ บริเวณนี้มีปลาตุ๊กทะเลจำนวนมาก ซึ่งเป็นอาหารที่โลมาชอบมาก และมีความชุกชุมในช่วงฤดูฝนต่อฤดูหนาว ชนิดโลมาที่พบ ได้แก่ โลมาอิรวดีหรือโลมาหัวบาตร (*Orcaella brevirostris*) โลมาเพือกหรือโลมาหลังโหนด (*Sousa chinensis*) และโลมาหัวบาตรหลังเรียบ (*Neophocaena phocaenoides*) ทำให้บริเวณนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดฉะเชิงเทรา



• โลมาในอ่าวไทย

โลมาเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม หายใจด้วยปอด ปรับตัวมาอาศัยในทะเลมานานกว่า ๖๕ ล้านปีเท่าที่มีรายงานพบในน่านน้ำประเทศไทย มีทั้งสิ้น ๒๕ ชนิด และพบในอ่าวไทย ๔ ชนิด ได้แก่ โลมาหลังโหนด โลมาอิรวดี โลมาหัวบาตรหลังเรียบและโลมาปากขวด จากข้อมูลการสำรวจครั้งล่าสุด เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๗ ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ระบุว่า มีโลมาอิรวดีอยู่ในประเทศไทยประมาณ ๓๐๐ ตัว โดยอาศัยอยู่บริเวณทะเลสาบสงขลา ๒๕ ตัว ปากแม่น้ำบางปะกง ๕๐ ตัว ชายฝั่งทะเล จ.ตราด ๕๐ ตัว ชายฝั่งทะเล จ.สตูล ๔๐ ตัว และตามฝั่งทะเลอันดามัน ๖๐ ตัว สำหรับโลมาที่พบเห็นได้บ่อยในอ่าวไทยหรือปากแม่น้ำบางปะกงมี ๓ ชนิด คือ โลมาอิรวดี โลมาหัวบาตรหลังเรียบ และโลมาหลังโหนด การแสดงพฤติกรรมการหาอาหารของโลมาเป็นภาพที่น่าประทับใจและดึงดูดให้ผู้คนหลงใหลกันมาชมฝูงโลมาของชาวประมง มานานกว่า ๑๐ ปี



โลมาอิรวดี (Irrawaddy dolphin)

พบเห็นได้บ่อยและง่ายที่สุดใกล้ปากแม่น้ำบางปะกง ตลอดจนอ่าวไทยตอนในชื่อโลมาอิรวดี มาจากแหล่งที่พบครั้งแรกโดยชาวตะวันตกในแม่น้ำอิรวดี ประเทศพม่า ซึ่งโลมาชนิดนี้สามารถว่ายน้ำเข้าไปอาศัยอยู่ตามลำน้ำขนาดใหญ่ในบังคลาเทศ พม่า ไทย ลาว กัมพูชา และอินโดนีเซีย (Nahakan river-East Kalimantan)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Orcaella brevirostris*

ชื่อสามัญ *Irrawaddy dolphin (English)*

ชื่อวงศ์ *Delphinidae*

ขนาดของโลมา ตัวเต็มวัยยาว ๒ - ๒.๗๕ เมตร ลูกแรกเกิดยาว ๑ เมตร

รูปร่างของโลมา ไม่มีจงอยปาก (Beak) หัวกลมมนคล้ายโลมาหัวบาตรหลังเรียบมาก

ลำตัว สีน้ำเงินเทาด้านหลัง และสีเทาจางด้านท้อง และมีครีบหลังเล็กอยู่กึ่งกลางลำตัวก่อนไป

ทางหาง

โลมาอิรวดี เมื่อโตเต็มที่มีขนาด ๒.๑ - ๒.๗ เมตร ลำตัวสีเทาเข้ม หัวโหนกค่อนข้างกลม ไม่มีจงอยปากยื่นยาวเหมือนโลมาชนิดอื่น ปากค่อนข้างงุ้มเต็มไปด้วยฟันแหลมคม ครีบหลังทรงสามเหลี่ยมปลายกลมมน ขนาดค่อนข้างเล็กอยู่ก่อนไปทางหาง โลมาอิรวดี ว่ายน้ำค่อนข้างช้า มักโผล่ครีบหลังขึ้นมาให้เห็นเพียงช่วงสั้นๆ ชอบโผล่ส่วนหัวขึ้นมาเหนือน้ำและมองออกไปโดยรอบ การรวมฝูงล่าปลาเป็นอาหาร ทำให้พวกมันเป็นผู้ช่วยที่ดีของชาวประมง เนื่องจากฝูงปลาที่แตกตื่นจะเตลิดเข้าไปติดอวนของชาวประมง



โลมาหัวบาตรหลังเรียบ (Finless Porpoise)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Neophocaena phocaenoides* โลมาหัวบาตรหลังเรียบมีลักษณะภายนอกคล้ายคลึงกับโลมาอิรวดี ทั้งสีผิว ลักษณะหัว จออยปาก และพฤติกรรม แต่มีขนาดเล็กกว่า คือระหว่าง ๑.๐-๑.๙ เมตร และไม่มีครีบหลัง เป็นโลมาที่อาศัยใกล้ชายฝั่ง ในเขตน้ำตื้นแม้จะพบแพร่กระจายในเขตอ่าวไทย แต่ก็พบเห็นได้ยากเนื่องจากไม่มีครีบหลังให้สังเกต จากรายงานของชาวประมงบริเวณปากแม่น้ำบางปะกง ระบุว่าบางครั้งพบหากินร่วมกับโลมาอิรวดี



โลมาหลังโหนก (Indo-Pacific hump-backed dolphin)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Sousa chinensis* โลมาหลังโหนกมีขนาดใหญ่กว่าโลมาอิรวดีมาก โตเต็มที่มีขนาดถึง ๓.๒ เมตร จุดเด่นอยู่ที่สีผิวที่ขีดขาว หรือสีชมพูจาง ๆ พบทั่วไปใกล้ชายฝั่ง มหาสมุทรแปซิฟิก และทะเลจีนใต้ รวมถึงชายฝั่งอ่าวไทย โลมาหลังโหนก มีรูปร่างยาว ปากเรียวยาวสีที่ลำตัวมีหลากหลายทั้งสีน้ำตาลเหลืองซีด เทาจาง ๆ ไปจนถึงขาวอมชมพู และยิ่งอายุมาก สีที่จอยปากจะยิ่งจางลง เนื่องจากมีขนาดใหญ่ สีอ่อน และว่ายน้ำได้ช้า โลมาหลังโหนกจึงเห็นได้ง่าย และเห็นได้จากระยะไกล ประกอบกับครีบหลังที่ฐานกว้างโค้งไปด้านหลังมาก มีขนาดเกือบ ๑ ใน ๓ ของหลังยิ่งทำให้เห็นได้เด่นชัด อย่างไรก็ตามโลมาชนิดนี้ค่อนข้างระแวงระวังเรือ ไม่ชอบว่ายเข้ามาใกล้หรือว่ายน้ำเร็วแต่ชอบใช้หางตีน้ำหรือตะแคงตัวว่ายน้ำ

● สถานการณ์โลมา

สถานการณ์ความอยู่รอดของโลมาอิรวดีทั่วโลกกำลังตกอยู่ในภาวะน่าเป็นห่วง รวมทั้งในประเทศไทยเอง นอกจากจำนวนประชากรโลมาอิรวดีที่มีน้อยเนื่องจากลักษณะทางชีววิทยาหรือพฤติกรรมของโลมามีความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์อยู่สูง เช่น ความต้องการพื้นที่อาศัยที่มีลักษณะเฉพาะ หรือการตกถูกเพิงคราเวล ๑ ตัว รวมทั้งจำนวนของโลมาอิรวดียังลดลงอย่างรวดเร็ว มีสาเหตุหลัก ๆ จากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์คุกคามสัตว์ร่วมโลกทุกชนิด

โลมาทั้ง ๓ ชนิด ที่พบได้บริเวณปากแม่น้ำบางปะกง แม้จะไม่ถูกคุกคามจากการล่าโดยตรง แต่พวกมันก็ต้องเผชิญกับภัยคุกคามอื่น ๆ โดยมนุษย์ทั้งจากกิจกรรมทางน้ำที่หนาแน่น การขนส่งและการประมง การนำเรือออกไปตามเพื่อติดตามดูพฤติกรรมโดยขาดความเข้าใจ ปัญหามลพิษ การทำลายป่าชายเลนซึ่งเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำขนาดเล็กที่จะเป็นห่วงโซ่อาหารให้กับสัตว์น้ำขนาดใหญ่ต่อไป



จากสถิติในแต่ละปีโลมาลดลงจำนวนมาก โดยเฉพาะโลมาอิรวดีจำนวนไม่น้อยต้องจบชีวิตลงเพราะเครื่องมือประมงและการทำประมงโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์มีโลมาอิรวดีประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ติดเครื่องมือประมงตาย (ในบริเวณทะเลสาบสงขลา) บางส่วนถูกล่าเพื่อนำมาทำอาหาร สำหรับผู้ชอบเปิบพิสดาร และโลมาอิรวดีก็ยังเข้าข่าย “อาจได้รับผลกระทบอันเนื่องจากการค้า” เนื่องจากมีโลมาอิรวดีจำนวนมากต้องถูกกวาดต้อนเข้าสู่ธุรกิจแสดงโชว์สัตว์น้ำ ด้วยความที่โลมาอิรวดีเป็นสัตว์ที่มีพฤติกรรมน่ารัก ฉลาดและแสนรู้ ประกอบกับสามารถอยู่ได้ในน้ำจืด ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาน้อยกว่าโลมาที่อยู่น้ำเค็มมาก จึงทำให้โลมาอิรวดีเป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการ และทำให้เข้าใกล้ภาวะสูญพันธุ์เข้าไปทุกที จำนวนธุรกิจแสดงสัตว์น้ำก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย

ตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีสถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำกว่า ๘๐ แห่ง และกำลังอยู่ระหว่างการก่อสร้างอีกถึง ๑๓ แห่ง นั้น หมายความว่าหากสถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำหนึ่งแห่งต้องใช้โลมาอิรวดี ๕ ตัวในการแสดงจะต้องมีโลมาอิรวดีในธรรมชาติถูกกว้านซื้อไม่ต่ำกว่า ๖๕ ตัวเลยทีเดียว

ตามกฎหมายไทยโลมาอิรวดีได้รับการจัดให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองลำดับที่ ๑๓๘ (สัตว์ป่าคุ้มครองเป็นสัตว์ป่าที่มีรายชื่ออยู่ในพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง ห้ามล่า ห้ามครอบครองหรือห้ามเพาะพันธุ์เว้นแต่จะได้รับอนุญาต) สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้ทรงมีพระราชประสงค์ให้ช่วยกันอนุรักษ์โลมาอิรวดีซึ่งเป็นสัตว์หายาก พร้อมทั้งทรงรับไว้เป็นสัตว์ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และในระดับโลกสหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (IUCN) ก็จัดให้โลมาอิรวดีอยู่ในบัญชีตัวแดง (Red List) โดยอยู่ในสถานะใกล้สูญพันธุ์อย่างวิกฤต (Critically Endangered) และจากการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์หรือ ซีเตส (CITES) ครั้งที่ ๑๓ ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ เมื่อวันที่ ๒-๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้เห็นชอบเลื่อนสถานภาพจากเดิมที่อยู่ในบัญชี ๒ ของอนุสัญญา CITES มาอยู่ในบัญชีที่ ๑ กล่าวคือ ห้ามซื้อขายระหว่างประเทศเด็ดขาด ยกเว้นเพื่อการวิจัยทางวิชาการตามข้อเสนอของประเทศไทย

ทั้งนี้ โลมาอิรวดีเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่ทำให้นักอนุรักษ์ทั่วโลกหันมาให้ความสนใจอย่างมาก เพราะขณะนี้มันมีสถานะอยู่ในสภาพที่ใกล้สูญพันธุ์เต็มที เนื่องจากที่อยู่อาศัยถูกคุกคามอย่างหนัก การที่ไทยเสนอให้ CITES พิจารณา เพราะเห็นว่าเรื่องการอนุรักษ์นั้นเป็นสิ่งที่จะต้องป้องกันเอาไว้แต่เนิ่น ๆ หากปล่อยไว้ให้ซื้อขายกันระหว่างประเทศอีกต่อไปจะทำให้ประชากรสัตว์ชนิดนี้สูญพันธุ์ได้ ทำให้อนาคตของโลมาอิรวดีไม่ริบหรี่เกินไปนัก เพราะอย่างน้อยอนุสัญญานี้ก็เป็นเกราะป้องกันโลมาอิรวดีจากการล่าและค้าระหว่างประเทศ อีกทั้งยังจะช่วยให้การดำเนินการอนุรักษ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นถือเป็นก้าวที่สำคัญของความหวังในการอนุรักษ์โลมาอิรวดีนี้ไว้

เกาะธรรมชาติท่าข้าม (เกาะนก)

"เกาะธรรมชาติท่าข้าม" หรือเกาะนก เกาะซึ่งเกิดจากการตกตะกอนของสายน้ำบางปะกง เป็นเวลาหลายสิบปี จนกลายเป็นผืนดินขนาดใหญ่กลางปากแม่น้ำบางปะกง



ปัจจุบันเกาะธรรมชาติท่าข้ามมีพื้นที่ประมาณ ๑๒๕ ไร่ ตั้งอยู่ที่ปากแม่น้ำบางปะกงหมู่ที่ ๑ ตำบลท่าข้าม อำเภอบางปะกง อยู่ในความดูแลของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งเป็นป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ มีสภาพเป็นป่าไม้ชายเลน ประกอบไปด้วย ต้นจากและไม้เสมเป็นส่วนมาก ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้มีชาวบ้านไปตัดจากเพื่อนำมาขาย และประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ชาวบ้านได้ขุดบ่อเพื่อเลี้ยงกุ้งบนเกาะโดยตัดไม้ออกและได้เลิกเลี้ยงกุ้ง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งป่าไม้ชายเลนได้เริ่มฟื้นตัวเองมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น แต่ก็เป็นไปด้วยความล่าช้า



สภาพโดยทั่วไปยังคงเป็นป่าจากและต้นเสมเป็นส่วนใหญ่มิมีอื่นแซมบ้างแต่ไม่มากนัก จาก การสำรวจทางอากาศของสำนักงานป่าไม้เขตปราจีนบุรี เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๔ พบว่า บริเวณรอบเกาะมีต้นไม้ป่าชายเลนขึ้นหนาแน่น แต่ในช่วงกลางเป็นพื้นที่ว่างเปล่ามีต้นไม้อ่อนขึ้นประปราย โดยเฉพาะบริเวณด้านใต้ของเกาะส่วนพื้นที่ด้านตะวันตกเฉียงใต้มีดินเลนออกใหม่จะมองเห็นได้ชัดเจนเมื่อน้ำลง

สภาพบนเกาะชายเลนแห่งนี้ มีพรรณไม้ที่หายากหลายชนิด เนื่องจากเกาะนี้ไม่มีคนอาศัยอยู่และโดยรอบเกาะมีหลตน้ำ (คลองซอยเล็ก ๆ) ทำให้มีกุ้ง หอย ปู ปลา ไหลมาตามกระแสน้ำขึ้นลง กลายเป็นแหล่งอาหารของนกนานาชนิด นอกจากนี้ ยังมี ปูก้ามดาบหลายสี และปลาตีนตัวใหญ่กว่าที่อื่น ๆ การดำเนินงานที่ผ่านมาในปัญหาบุกรุกป่าชายเลน เทศบาลตำบลท่าข้ามได้สนองพระราชเสาวนีย์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ โดยยึดถือปฏิบัติในการฟื้นฟูสภาพป่าชายเลน เพราะมีความสำคัญทางระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น การจัดกิจกรรมสาธารณะประโยชน์เก็บขยะและการปลูกต้นไม้บนเกาะธรรมชาติท่าข้าม โดยความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในท้องถิ่น

ความหลากหลายของระบบนิเวศ

พันธุ์พืช เกาะธรรมชาติทำข้ามเป็นป่าชายเลนที่เฟื่องฟูสู่ธรรมชาติ มีระบบนิเวศน่าสนใจพันธุ์ไม้หายากมีปรากฏให้เห็นอยู่เสมอ พันธุ์ไม้สำคัญ ได้แก่ ต้นจาก โพธิ์ทะเล ปอทะเล หงอนไก่ทะเล ประทุษเล โกงกาง เหงือกปลาหมอ ตะบูน ตะบัน ตาตุ่มทะเล และลำพู เป็นต้น

สัตว์น้ำ สัตว์น้ำที่พบมีกุ้ง หอย ปู ปลา ที่มาตามกระแสน้ำขึ้นลงเข้ามาตาม คลองซอยเล็กๆซึ่งเป็นแหล่งอาหารของนกเมื่อน้ำลดลง และพบปู ก้ามดาบจะมีหลายสี เช่น สีส้ม สีฟ้า สีน้ำตาล ซึ่งมีอยู่จำนวนมากรวมถึงปูทะเลที่มีอยู่มากมาย และปลาตีนจะมีขนาดใหญ่กว่าที่อื่น ๆ นอกจากนี้ ในช่วงต้นฤดูหนาวของทุกปี จะพบโลมาเข้ามาหากินปลาตุ๊กทะเล หลังช่วงฤดูฝนต่อกับฤดูหนาว โลมาจะว่ายเวียนเข้ามาในปากแม่น้ำและทะเลข้างเคียงในระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ โลมาที่พบมากที่สุดคือ โลมาอิรวดี เป็นโลมาที่ชอบอาศัยตามชายฝั่งน้ำตื้น จนทำให้บริเวณปากแม่น้ำบางปะกงกลายเป็นจุดที่มีนักท่องเที่ยวจากทุกสารทิศเดินทางมาเพื่อดูโลมาในธรรมชาติ



สัตว์ปีก เนื่องจากสภาพของป่าเป็นลักษณะเกาะไม่มีผู้อยู่อาศัย จึงเป็นแหล่งที่อยู่อย่างปลอดภัยของนกนานาชนิด จากผลการสำรวจของผู้เชี่ยวชาญด้านนกของอาจารย์วิเชียร คงทอง และคณะ (เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๔) ได้พบนกที่อยู่บนเกาะมากกว่า ๕๐ ชนิด เป็นนกประจำถิ่นและนกอพยพมาช่วงฤดูหนาวจากไซบีเรีย ได้แก่ นกกาน้ำปากยาว นกกาน้ำเล็ก นกแซก นกเอี้ยงต่าง นกเอี้ยงสาริกา นกเอี้ยงทอง นกยางโทนใหญ่ นกยางเปีย นกยางเขียว นกยางกรอก นกเขาไฟ นกเขาใหญ่ นกเขาขาว นกนางนวลธรรมดา นกนางนวลเกลบเคราขาว เหยี่ยวขาว เหยี่ยวแดง ฯลฯ สำหรับนกที่พบเป็นช่วงฤดูกาล เช่น นกกระจัดสีคล้ำ นกกระจัดสีเนื้อ นกกระจัดหัวโลกเหนือ นกกระจัดหัวมรกต นกกระจัดธรรมดา เป็นต้น



ส่วนที่ ๔

การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของการท่องเที่ยวภายในตำบลท่าข้าม และประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

สถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมด้านการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวภายในตำบลท่าข้าม การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมของการท่องเที่ยวตำบลท่าข้าม สามารถสรุปปัจจัยที่เป็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค และวิเคราะห์ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

๓.๑ การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อม

๓.๑.๑ จุดแข็ง

- ๑) นโยบายของผู้บริหารให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยว โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาสี่ปี เทศบาลตำบลท่าข้าม (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)
- ๒) ท่าเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเป็นจุดศูนย์กลางเชื่อมโยงคมนาคมการค้าการท่องเที่ยว การลงทุน โดยมีเส้นทางหลักหลายสาย
- ๓) ประชากรส่วนใหญ่มีความสามัคคีในการจัดกิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๔) มีความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นหลายด้านซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอาชีพ และสร้างรายได้ของประชาชน
- ๕) มีพื้นที่เหมาะสมกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ๖) ทรัพยากรป่าชายเลนมีความอุดมสมบูรณ์ รวมทั้งมีเกาะธรรมชาติท่าข้ามที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้
- ๗) เป็นแหล่งการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออก

๓.๑.๒ จุดอ่อน

- ๑) การรวมกลุ่มองค์กรอาชีพในพื้นที่ขาดความเข้มแข็ง คณะกรรมการกลุ่มชาดการบริหารจัดการกลุ่มอย่างต่อเนื่อง
- ๒) ขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลอย่างต่อเนื่อง และไม่ได้ดึงดูดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของประชาชน
- ๓) ขาดระบบการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ ขาดการเชื่อมโยงการจัดการท่องเที่ยวภายในและประสานการจัดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง และขาดกิจกรรมการท่องเที่ยวในช่วง Green Season
- ๔) ขาดการสร้างเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และติดตลาด
- ๕) เกิดปัญหาเรื่องการระบายน้ำของกรมชลประทานเป็นประจำเกือบทุกปีทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาในกระชังได้รับความเดือดร้อน

๓.๑.๓ โอกาส

๑) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ (กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนการกระจายอำนาจ ทำให้เทศบาลมีการจัดสรรทั้งงบประมาณการฝึกอบรมความรู้ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ดูแล ป้องกันและแก้ไขเพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาความเร่งด่วนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒) โครงการสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่รองรับเขตเศรษฐกิจ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาหลายด้านตามมา เช่น โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค เศรษฐกิจและสังคมทั่วทั้งจังหวัด เพื่อรองรับการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว เป็นโอกาสให้พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลท่าข้ามได้รับการพัฒนาเนื่องจากภูมิศาสตร์ เหมาะแก่การเป็นจุดศูนย์กลางเชื่อมโยงการคมนาคม การค้า การท่องเที่ยว และการลงทุน โดยมีถนนเส้นทางหลักหลายสาย

๓) มีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวในตลาดเฉพาะ (Niche Market) เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมและธรรมชาติ การท่องเที่ยว Home Stay และการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้ ซึ่งจังหวัดฉะเชิงเทรา มีนโยบายมุ่งฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่และเชื่อมโยงกิจกรรมท่องเที่ยวต่อเนื่องระหว่างท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด ซึ่งเป็นโอกาสให้แหล่งท่องเที่ยวภายในตำบลท่าข้ามได้รับการพัฒนา

๔) ในเขตพื้นที่มีกองทุนพัฒนาพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า ซึ่งคณะกรรมการประจำหมู่บ้านสามารถขอประมาณมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวได้ทั้ง ๘ หมู่บ้าน

๓.๑.๔ อุปสรรค

๑) จากการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ข้างเคียงที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นจึงทำให้เกิดขยะในครัวเรือน ร้านค้า ร้านอาหาร ที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกวัน ทำให้ไม่สามารถกำจัดขยะมูลฝอยได้ทันและหมดไปได้ จึงเกิดปัญหามลพิษจากขยะขึ้น

๒) ตำบลท่าข้ามเป็นพื้นที่พัฒนาการค้าและการท่องเที่ยว ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย และทำให้มีเรื่องของธุรกิจและผลประโยชน์ทางการค้าเข้ามาเป็นปัจจัยแฝงเปลี่ยนทัศนคติของประชาชนให้เกิดความเห็นแก่ตัว และมุ่งในการใช้ชีวิตแบบทุนนิยมมากขึ้น

๓) การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลความต่อเนื่อง รวมทั้งขาดการสนับสนุนงบประมาณในโครงการที่เกินศักยภาพของเทศบาลตำบลท่าข้าม ผลจากความไม่มั่นคงทางการเมือง

๓.๒ ประเด็นสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย

จากการวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยวไทยและตลาดโลก ศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยสามารถสรุปประเด็นสำคัญที่นำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

๑) การขยายตัวของการท่องเที่ยวโลก การขยายตัวทางเศรษฐกิจการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการตลาดความร่วมมือระหว่างประเทศตามกรอบความร่วมมือต่าง ๆ การเติบโตของกลุ่มประเทศ BRIC (บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน) และการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากรโลกและแนวโน้มนักท่องเที่ยวที่สนใจการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) มากขึ้น นับเป็นโอกาสดีของประเทศไทยในการขยายการตลาดไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวดังกล่าวซึ่งไทยมีความพร้อมในโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรองรับและช่วงชิงนักท่องเที่ยวที่สนใจการท่องเที่ยวเฉพาะทาง (Special Interest Tourism) เช่นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health

Tourism) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) การท่องเที่ยวเชิงศาสนา (Spiritual Tourism) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism) กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ ครอบครัวยุคใหม่ เป็นต้น อย่างไรก็ตามแนวโน้มการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้นประเทศไทยจะต้องแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ที่พร้อมจะแย่งชิงตลาดนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกันจึงต้องเตรียมความพร้อมในการสร้างนวัตกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดการท่องเที่ยวการส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะ การลงทุนในการส่งเสริมภาพลักษณ์และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

๒) ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ปัญหาด้านความปลอดภัย กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัย จากการขยายตัวของการท่องเที่ยวโดยเน้นปริมาณนักท่องเที่ยวทำให้แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งเสื่อมโทรมประกอบกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศต่าง ๆ การเปิดตัวของประเทศเวียดนาม ลาว กัมพูชา ทำให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยต้องปรับตัวไปสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพเพื่อให้เกิดความแตกต่างจากประเทศคู่แข่ง ประเทศไทยจึงต้องเร่งดำเนินการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและหามาตรการในการแก้ไขกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยสามารถมีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวได้เต็ม

๓) โครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว ยังเป็นจุดอ่อนสำคัญของการจัดการการท่องเที่ยวไทยกลไกการจัดการการท่องเที่ยวยังอ่อนแอขาดเอกภาพ พัฒนาการท่องเที่ยวขาดความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น จังหวัด กลุ่มจังหวัด และประเทศขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขณะที่หน่วยงานระดับพื้นที่ เช่น จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนขาดความรู้ด้านการจัดการภูมิทัศน์และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจึงควรหาแนวทางในการบูรณาการทำงานร่วมกัน การกำหนดภารกิจขอบเขตของงานการพัฒนาให้ชัดเจนกำหนดรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับพื้นที่สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๔) วิฤตและความเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว ทั้งจากภัยธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศโลก โรคระบาด สภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอยหรือสถานการณ์ทางการเมืองวิฤตและความเสี่ยงเหล่านี้ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้าและเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวอย่างมาก ประเทศไทยจึงต้องมีการเตรียมการรับมือกับปัญหาการดำเนินงานในเชิงนโยบายรวมถึงการออกมาตรการต่าง ๆ ด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้การท่องเที่ยวของประเทศสามารถฟื้นตัวได้ในระยะเวลาอันสั้น

๕) ความพร้อมของภาคบริการและการท่องเที่ยว แม้ได้รับผลกระทบจากวิฤตเศรษฐกิจโลกและความไม่สงบภายในประเทศแต่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศและมีโอกาสพัฒนาเป็น “ศูนย์กลางการบริการและการท่องเที่ยว ” ของภูมิภาคเนื่องจากการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรโลกผู้สูงอายุจะเป็นโอกาสของไทยเนื่องจากมีความพร้อมของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่จะรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ประเทศไทยยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศและมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม และสปา ที่มีมาตรฐานสูง บริการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพขยายตัวอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้เศรษฐกิจสร้างสรรค์มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งสินค้าบริการที่มีการสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่ามากขึ้นและการทำธุรกิจที่ต้องใช้ความสร้างสรรค์สูงโดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ เช่น สาขาภาพยนตร์อนิเมชัน การเขียนซอฟต์แวร์และเกมส์คอมพิวเตอร์ แฟชั่น เป็นต้น ดังนั้นหากต้องการกำหนดแผนพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวสามารถแก้ไขปัญหาพื้นฐานการท่องเที่ยววางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะยาวสู่ความยั่งยืนและ

นำมาซึ่งรายได้และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศประเด็นที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจำเป็นต้องให้ความสำคัญมี ๕ ประการคือ

๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว การสร้างโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาคเพื่อเตรียมความพร้อมประเทศให้มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศรวมทั้งให้อำนาจความสะดวกแก่คนทุกกลุ่ม (TourismforAll)

๒) การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมให้มีความสมบูรณ์ดังเดิมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนการพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะของกลุ่มการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรองและยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานในระดับสากลและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบมีคุณภาพมาตรฐานและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวได้

๓) การพัฒนาสินค้าบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์กิจกรรมนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวการป้องกันและรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเสริมสร้างโอกาสและแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการค้าการลงทุนด้านการท่องเที่ยวให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้

๔) การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวสร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนากระบวนสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวรับรู้และเข้าใจในภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยวการดำเนินการตลาดเชิงรุกเพื่อประมุขสิทธิ์จัดงานและจัดงานแสดงต่าง ๆ (Event) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยโดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น มีการใช้จ่ายมากขึ้น และสร้างกระแสการท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้นโดยมุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๕) การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นการสร้างและพัฒนากลไกในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเพื่อให้การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวมีเอกภาพมีการบูรณาการร่วมกันลดความซ้ำซ้อนของภารกิจและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทุกระดับ

ส่วนที่ ๕

ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวตำบลท่าข้าม

การแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีแนวโน้มการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นทุกประเทศต่างก็ให้ความสำคัญกับการลงทุนและพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ให้ประเทศประกอบกับบริบทที่เปลี่ยนไปทั้งสถานการณ์และปัจจัยเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวที่นับวันจะมีความซับซ้อนรุนแรงและเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องแสวงหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยโดยกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ เป้าหมาย พันธกิจ และยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

วิสัยทัศน์

“การท่องเที่ยวเข้มแข็ง ชุมชนมีส่วนร่วม สู่มาตรฐานการท่องเที่ยวสากล”

เป้าประสงค์

๑. ชีตความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของตำบลท่าข้ามเพิ่มขึ้น
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของตำบลท่าข้ามเพิ่มขึ้นโดยเน้นการพัฒนากิจกรรมที่สร้างมูลค่าและคุณค่า
๓. สร้างรายได้และกระจายรายได้โดยคำนึงถึงความสมดุลและยั่งยืน

เป้าหมาย

๑. อันดับชีตความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของตำบลท่าข้ามเพิ่มขึ้น
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศเพิ่มขึ้น
๓. ประชาชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

พันธกิจ

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวตลอดจนปัจจัยสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล
๒. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน สร้างความสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์ทรัพยากรท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมสังคมและวิถีชีวิตของชุมชน
๓. เตรียมความพร้อมของภาคบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยวให้มีความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลง
๔. สร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้ให้แก่ตำบลท่าข้าม
๕. บูรณาการงานด้านการท่องเที่ยวให้มีเอกภาพลดความซ้ำซ้อนของภารกิจสร้างกลไกในการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวและการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

ยุทธศาสตร์เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ภารกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าประสงค์ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลท่าข้าม พ.ศ.๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ออกเป็น ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสินค้าบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาและข้อจำกัดในด้านการท่องเที่ยวที่อาจส่งผลกระทบต่อศักยภาพการท่องเที่ยวของตำบลท่าข้ามลดลง โครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ ได้แก่ ถนนภายในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ตำบลท่าข้ามที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวใกล้เคียง รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่อาจเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยโดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

๑.๑ พัฒนาและปรับปรุงถนนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๑.๑.๑ พัฒนาถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวภายในตำบลท่าข้ามและระหว่างตำบลเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยให้มีความรวดเร็วปลอดภัย สะอาดและมีมาตรฐานสากล

๑.๑.๒ ปรับปรุงป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวป้ายสื่อความหมายให้ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดภายในตำบลให้เป็นไปตามหลักสากล

๑.๒ พัฒนาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๑.๒.๑ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวโดยการปรับปรุงภูมิทัศน์ านจอดรถ ป้ายสื่อความหมาย ทางลาด ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว ห้องน้ำ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและผู้สูงอายุให้ได้มาตรฐานตามหลักสากลและสนับสนุนให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๑.๒.๒ ประสานบริษัทที่ให้บริการด้านการสื่อสารโทรคมนาคมระบบติดตั้งเสากระจายสัญญาณให้ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยว

๑.๒.๓ พัฒนาศูนย์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และการอำนวยความสะดวกแบบครบวงจรเบ็ดเสร็จที่สามารถสอบถามข้อมูลการท่องเที่ยว ประสานแก้ไขความเดือดร้อน ช่วยเหลือกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินได้สะดวกรวดเร็ว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

การขยายตัวของนักท่องเที่ยวโดยเน้นปริมาณนักท่องเที่ยวหรือ การแสวงหารายได้จากการท่องเที่ยว ในขณะที่การรองรับการขยายไปไม่ทัน ทำให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยมีคว ามเสื่อมโทรม ยุทธศาสตร์การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน จึงให้คว ามสำคัญกับก ารพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีทิศทาง ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของตำบลท่าข้าม โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อป้องกัน การใช้ประโยชน์มากเกินไป การกำหนดมาตรการในการแก้ไขกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ให้แหล่งท่องเที่ยวของไทยสามารถมีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว

๒.๑ พัฒนาระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ

แนวทางการดำเนินการ

๒.๑.๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพเพื่อสร้างทางเลือกใหม่ โดยเน้นก ารพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม

๒.๒ การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๒.๒.๑ ฟื้นฟูและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพเสื่อมโทรมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมเพื่อนำไปสู่กระบวนการท่องเที่ยวที่ดีในการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมและวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ

๒.๒.๒ สำรวจและจัดทำฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมและจัดทำแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมและระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ

๒.๓ การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๒.๓.๑ วางแผนจัดการภูมิสถาปัตยกรรมทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยการอนุรักษ์ซ่อมแซมและบำรุงรักษาสถาปัตยกรรมที่เป็นจุดเด่น พร้อมทั้งสร้างสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะพื้นที่

๒.๓.๒ จัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับเพื่อให้การใช้ประโยชน์เหมาะสมกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และไม่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน โดยกำหนดการเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ เพื่อไม่ให้มีการใช้ประโยชน์เกินขีดความสามารถในการรองรับทางการท่องเที่ยว

๒.๓.๓ ผลักดันให้มีกฎระเบียบและบทลงโทษที่ชัดเจนในการกำกับดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันและการปราบปรามผู้บุกรุกแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติโดยมิชอบและสอดส่องดูแลการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

๒.๓.๔ พัฒนาระบบสาธารณูปโภคเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของสถานพยาบาลในแหล่งท่องเที่ยว ระบบการจัดการขยะ น้ำเสีย มลพิษ และระบบเครือข่ายเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรค

๒.๓.๕ สนับสนุนและกำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาและผลกระทบอันเนื่องมาจากภาวะโลกร้อน การใช้พลังงานสะอาด การใช้เคมีภัณฑ์ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค

๒.๓.๖ หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาภาพลักษณ์ด้านลบของแหล่งท่องเที่ยวไทย เช่น ความปลอดภัยการเอาเปรียบและหลอกลวงนักท่องเที่ยว สินค้าที่ไม่มีคุณภาพ การท่องเที่ยว เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสินค้าบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์มุ่งเน้นการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่องครบวงจร ความพร้อมของภาคบริการและการท่องเที่ยว แม้ได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกและควมไม่สงบภายในประเทศ แต่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศประเทศไทยยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศและมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม รีสอร์ท และสปาที่มีมาตรฐานสูงบริการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ พายายตัวอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๓.๑ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์กิจกรรมมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๓.๑.๑ ผลักดันให้งานเทศกาล , ประเพณีประจำปีและกิจกรรมในตำบลให้เป็นงานระดับสากล

๓.๑.๒ สร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (HealthTourism) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (AdventureTourism) การท่องเที่ยวเชิงศาสนา (SpiritualTourism) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (SportsTourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุ และครอบครัว เป็นต้น

๓.๑.๓ ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมทางความคิด เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในสินค้าการท่องเที่ยว ส่งเสริมการลงทุน เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนคำนึงถึงคุณค่าและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสนับสนุนการเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนในกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพ เช่น ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจด้านนันทนาการ โดยเฉพาะการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนการจัดการสินค้า OTOP และของที่ระลึก เป็นต้น

๓.๑.๔ ส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์

๓.๑.๕ สำรวจและคัดสรรเอกลักษณ์และจุดเด่นของตำบล ทำซ้ำเพื่อสร้างและกำหนดภาพลักษณ์ (Brand Image) ทางการท่องเที่ยวให้เป็นจุดขายแก่นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

๓.๑.๖ ส่งเสริมและจัดการแข่งขันกีฬา เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวและการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน

๓.๒ การพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๓.๒.๑ พัฒนามาตรฐานบริการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นกรอบในการยกระดับคุณภาพของสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับระดับสากล

๓.๒.๒ ส่งเสริมและผลักดันให้สถานประกอบการได้นำมาตรฐานด้านการบริการท่องเที่ยวไปใช้ในทุกภาคส่วน เพื่อพัฒนาผู้ให้บริการและสถานประกอบการของตนเอง

๓.๒.๓ สนับสนุนกิจกรรมด้านการตรวจประเมินและรับรองสถานประกอบการตามแนวทางสากล

๓.๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมที่จูงใจผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้เข้าสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย รวมทั้งผลักดันเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยให้เป็นที่ยอมรับ เชื่อถือและเชื่อมั่นจากนักท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ

๓.๒.๕ จัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวให้ครบถ้วน ทันสมัย เชื่อมโยงไปยังบริการที่เกี่ยวข้องอย่างครบวงจรและตรงตามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลอย่างแท้จริง

๓.๓ การป้องกันและรักษาความปลอดภัยทางแก่นักท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๓.๓.๑ เตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามของโรคติดต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติการระบาดของโรคและภัยพิบัติอื่น ๆ โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ (Crisis Management) การเตรียมความพร้อม เพื่อการตอบสนองอย่างฉับไวและการกู้คืนสภาพในภาวะฉุกเฉิน ครอบคลุมถึงการเตรียมความพร้อมการวางแผนการป้องกันและแก้ไขเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉินและมาตรการฟื้นฟูภายหลังเกิดเหตุการณ์

๓.๓.๒ กำหนดมาตรการในการป้องกันดูแลรักษาความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว รวมถึงการท่องเที่ยวที่สร้างผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของตำบล ทำซ้ำให้เกิดการบังคับใช้อย่างจริงจังและมีกฏบังคับใช้บทลงโทษตามกฎหมาย

๓.๓.๓ ผลักดันให้มีก ารกำหนดมาตรฐานการให้บริการและมาตรฐานความปลอดภัยในสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการท่องเที่ยวในกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบและมีการบังคับใช้อย่างจริงจัง

๓.๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม โดยการเป็นตำรวจอาสาสมัครดูแลรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ชุมชนของตนเอง

๓.๓.๕ สนับสนุน ส่งเสริมหน่วยงานองค์กรและชุมชนให้มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยว

๓.๔ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน **แนวทางการดำเนินการ**

๓.๔.๑ พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของชุมชนในสาขาท่องเที่ยว โดยเฉพาะการพัฒนาภาคหัตถกรรม เน้นทักษะด้านภาษาต่างประเทศความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์วัฒนธรรมและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ รวมถึงศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในด้านอื่น ๆ ให้ได้มาตรฐาน เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับการเปิดเสรีภาคบริการด้านการท่องเที่ยว

๓.๔.๒ ส่งเสริมให้มีก ารจัดการฝึกอบรมและพัฒนาหลักสูตรระยะสั้น ทั้งทางด้านการปฏิบัติงานเฉพาะทางวิชาชีพที่มีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับวิสาหกิจชุมชน รวมทั้งหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้บริหารตั้งแต่ระดับต้นจนถึงระดับสูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์นี้มุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวรับรู้และเข้าใจในภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตำบลท่าข้าม เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยก ารดำเนินการตลาด เชิงรุก เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในตำบล ท่าข้าม ให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวไทยผู้ านสื่อต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้นมีการใช้จ่ายมากขึ้น

๔.๑ สร้างและเผยแพร่ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๔.๑.๑ ประชาสัมพันธ์ตำบล ท่าข้าม เพื่อสร้างภาพลักษณ์และคว ามเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ในการเดินทางมาท่องเที่ยวและสร้างความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย ทั้งในภาพรวมและในเชิงลึกอย่างต่อเนื่อง

๔.๑.๒ เผยแพร่และสื่อสารภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวให้แพร่หลายในทุกช่องทางและครอบคลุมทั่วถึงอย่างต่อเนื่อง โดยจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความรับรู้และคว ามตระหนักในคว ามสำคัญของภาพลักษณ์ให้กับผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่น

๔.๑.๔ สร้างจิตสำนึกและค่านิยมในความเป็นไทย (Thainess) ตระหนักถึงคว ามสำคัญของการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่ง ให้คนไทยมีจิตช ายร่วมกันในเรื่องของคว ามมีอัตลักษณ์ที่ดีพร้อมต้อนรับผู้มาเยือนและร่วมกันเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการต้อนรับนักท่องเที่ยว

๔.๒ สร้างสภาพแวดล้อมและพัฒนาระบบสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๔.๒.๑ เพิ่มและปรับปรุงช่องทางการประชาสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายธุรกิจและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านช่องทางต่าง ๆ ให้มากขึ้น

๔.๒.๒ จัดทำข้อมูลและรวบรวมข้อมูล วารสารด้านการท่องเที่ยวและจัดเก็บในระบบข้อมูลสารสนเทศ รวมถึงการพัฒนาระบบสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่ใช้ มาสืบค้นข้อมูลด้านการท่องเที่ยวผ่านทางเว็บไซต์ โดยสามารถสืบค้นได้ถึงระดับพื้นที่ ทันสมัย สามารถเข้าถึงได้ง่าย และมีรายละเอียดด้านการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

๔.๒.๓ ส่งเสริมการกระจายตลาดการท่องเที่ยวอย่างสมดุล ทั้งในเชิงพื้นที่เวลา และกลุ่มตลาด รวมถึงส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดสินค้าทางการท่องเที่ยวสมัยใหม่ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมและรสนิยมของนักท่องเที่ยวในกลุ่ม MICE กลุ่มครอบครัว กลุ่มฮันนีมูน กลุ่มท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กลุ่มท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ (Health and Wellness) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ เป็นต้น

๔.๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ

แนวทางการดำเนินการ

๔.๓.๑ พัฒนาการตลาดและส่งเสริมการขายในกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มที่ไทยมีศักยภาพ เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มฮันนีมูน เป็นต้น โดยสร้างจุดขายใหม่ด้านการท่องเที่ยวกิจกรรมและข้อเสนอพิเศษเพื่อจูงใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาดำบลท่าข้าม

๔.๔ สร้างกระแสการรับรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๔.๔.๑ โฆษณาและประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวผ่านสื่อทุกช่องทางอย่างต่อเนื่องและจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ในทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง

๔.๔.๒ พัฒนาเว็บไซต์สื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความแข็งแกร่งในภาพลักษณ์ พร้อมจัดตั้งศูนย์ให้บริการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวก สะดวกอย่างครบวงจร เพื่อให้การบริการข้อมูลการท่องเที่ยวที่สมบูรณ์รวดเร็ว ทันสมัย โดยพัฒนาให้มีหลากหลายภาษา เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น

๔.๕ การสร้างกระแสการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทย

แนวทางการดำเนินการ

๔.๕.๑ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวชาวไทยผ่านสื่อต่าง ๆ และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างทัศนคติที่ดีในการเดินทางท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว

โครงสร้างการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคเอกชน และชุมชน ขาดความรู้ด้านการจัดการภูมิทัศน์และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว การพัฒนากลไกในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว จึงเป็นแนวทางในการบูรณาการการทำงานร่วมกัน การกำหนดภารกิจขอบเขตของงานการพัฒนาให้ชัดเจน กำหนดรูปแบบการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับพื้นที่สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๕.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท่องเที่ยว

แนวทางการดำเนินการ

๕.๑.๑ จัดสรรผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวให้แก่ชุมชน เพื่อให้คนในชุมชนได้รับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม เพื่อลดความขัดแย้งและสามารถสร้างกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการสภาพ และกำลังรองรับของชุมชนและระบบนิเวศในท้องถิ่น

๕.๑.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยจัดตั้งคณะกรรมการในระดับท้องถิ่นขึ้น เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีการบริหารเป็นรูปธรรม โดยมีภาครัฐ เอกชน ชุมชนและประชาสังคมในท้องถิ่น ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นของตนเอง

ส่วนที่ ๖

กลไกการขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์

ในแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลท่าข้าม

พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ ไปสู่การปฏิบัติ

การที่จะขับเคลื่อนแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลท่าข้าม พ.ศ.๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ ให้บังเกิดผลในการปฏิบัติในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ สู่ผลสัมฤทธิ์ตามวิสัยทัศน์ภารกิจวัตถุประสงค์และเป้าหมายประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์ฯ นั้น จะต้องมีการบูรณาการบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์ฯ โดยเทศบาลตำบลท่าข้าม จะต้องดำเนินการตามกลยุทธ์แนวทาง ดำเนินการตามความเหมาะสม และศักยภาพ รวมทั้งจะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนของสังคมต่อการดำเนินการในทุกขั้นตอนของแผนตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน และร่วมดำเนินการพัฒนาตามบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละภาคส่วน รวมทั้งร่วมติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผนอย่าง ต่อเนื่อง อันเป็นกระบวนการและผลผลิตสังคมร่วมขับเคลื่อน การพัฒนา ยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่ไปกับการจัดกลไกและกระบวนการบริหารจัดการด้วยการจัดทำและใช้แผนระดับต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนและปรับระบบ การจัดสรรทรัพยากร และงบประมาณ รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาสร้างองค์ความรู้ เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนให้เกิดสัมฤทธิ์ผลโดยมีเป้าหมายร่วมกัน คือการส่งเสริมพัฒนา ภาคการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งสร้างรายได้และกระจายรายได้อย่างสมดุลและยั่งยืน ดังนี้

๕.๑ ด้านการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ การถ่ายทอดแผนส่งเสริม การท่องเที่ยวเทศบาลตำบลท่าข้าม พ.ศ.๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายและตัวชี้วัดอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น จะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในยุทธศาสตร์และแนวทางปฏิบัติ ตลอดจนความร่วมมือในการดำเนินการ รวมทั้งการติดตามประเมินผลจากภาคีการพัฒนา

๕.๒ การสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่กลุ่มภาคีการพัฒนา จัดให้มีกระบวนการสร้างความรู้และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ให้เข้าใจในเนื้อหาสาระสำคัญของแผนส่งเสริม การท่องเที่ยวเทศบาลตำบลท่าข้าม พ.ศ.๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ โดยเฉพาะภารกิจและบทบาทของหน่วยงานที่จะสนับสนุนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ พร้อมทั้งรณรงค์ให้ใช้แผนยุทธศาสตร์และแนวทางมาตรการดังกล่าว เป็นเครื่องมือในการกำหนดนโยบายการพัฒนาฟื้นฟูและกระตุ้น การท่องเที่ยว โดยการจัดประชุมชี้แจงแผนฯ ให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวภายในตำบลท่าข้าม เพื่อจะได้นำไปกำหนดเป็นกรอบแผนงาน /โครงการ และวางแผนดำเนินงาน กำหนดเป็นแผนปฏิบัติการ ให้สอดคล้องกับระยะเวลา ของแผนพัฒนาฯ รวมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจถึงระบบความสัมพันธ์และความสำคัญของภาคีพัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยผ่าน การสื่อสารประชาสัมพันธ์รูปแบบ เพื่อเป็น การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสู่การรับรู้ของสังคมในวงกว้าง ให้เห็นถึงความสำคัญและเกิดจิตสำนึกในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อการท่องเที่ยว พร้อมทั้งเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในกระบวนการตัดสินใจและร่วมกันบริหารจัดการการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการสร้างรายได้และกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

สรุปภาพรวมการจัดทำแผน การส่งเสริมการ ท่องเที่ยวตำบลท่าข้าม พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔ เป็น
เครื่องมือประกอบการพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลท่าข้าม โดยกำหนดยุทธศาสตร์ออกเป็น ๕ ยุทธศาสตร์ดังนี้
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสินค้าบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว

ดังนั้นเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ก รากิจ วัตถุประสงค์ และเป้ าประสงค์ของแผนฯ จึงต้องมีก ารแปลง
ยุทธศาสตร์สู่แผนปฏิบัติการในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง เหมาะสม โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของ
ทุกภาคส่วน เพื่อให้ภาคประชาชน ภาคเอกชน และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวไม่ให้
อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมหรือถูกทำลาย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเป็นเจ้าบ้านที่ดีมีระบบส าธารณูปโภค
สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกในปริมาณที่เหมาะสมสะดวกและบริการที่มีคุณภาพ

ส่วนที่ ๗

รายละเอียดโครงการแผนงานส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบลท่าข้าม (พ.ศ.๒๕๖๒ – ๒๕๖๔)

ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลท่าข้าม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ			ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	โครงการขุดลอกคลองลำแพรก หมู่ที่ ๘ จากคลองแพรกศาลเจ้าถึงปากแม่น้ำบางปะกง หมู่ที่ ๘ ตำบลท่าข้าม (ชุมชนหมู่ที่ ๘ เสนอปี พ.ศ. ๒๕๕๕)	-เพื่อเป็นการระบายน้ำและเพื่อป้องกันน้ำท่วม	-ขุดลอกคลองกว้างประมาณ ๘ - ๑๐ เมตร ยาวประมาณ ๘๐๐ เมตร ลึกเฉลี่ย ๑ เมตร จากคลองแพรกศาลเจ้าถึงปากแม่น้ำบางปะกง	-	-	๙๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	-ขุดลอกคลองกว้างประมาณ ๘ - ๑๐ เมตร ยาวประมาณ ๘๐๐ เมตร ลึกเฉลี่ย ๑ เมตร	-มีการระบายน้ำไหลลงสู่ทะเล เพื่อป้องกันปัญหาน้ำท่วมและยังพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว	กองช่าง
๒	โครงการซ่อมแซมปรับปรุงสถานีตำรวจชุมชนตำบลท่าข้าม หมู่ที่ ๗ ตำบลท่าข้าม (ชุมชนหมู่ที่ ๗ เสนอปี พ.ศ. ๒๕๕๗)	-เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวมีความปลอดภัยในการเดินทาง	-ซ่อมแซม ปรับปรุง สถานีตำรวจชุมชนตำบลท่าข้าม ขนาดกว้างประมาณ ๕.๗๐ เมตร ยาวประมาณ ๘.๖๕ เมตร	๑๕๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	-	-	-มีสถานีตำรวจชุมชนที่สะดวกในการติดต่อและดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่เพิ่มขึ้น จำนวน ๑ แห่ง	-ประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวมีความปลอดภัยในการเดินทางและสะดวกในการติดต่อ ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย	กองช่าง
๓	โครงการปรับปรุงสภาพแวดล้อมบนเกาะธรรมชาติท่าข้าม	-เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมบนเกาะธรรมชาติท่าข้ามให้เป็นระเบียบสวยงาม	-ตัดแต่งกิ่งไม้ ลอกลำธารระบายน้ำ ทำความสะอาดบริเวณสะพาน กวาดมูลนก ฯลฯ บนเกาะธรรมชาติท่าข้าม	๑๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๑๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๑๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	-ปรับปรุงสภาพแวดล้อมบนเกาะธรรมชาติท่าข้ามโดยมีระบบนิเวศป่าชาย-มีพื้นที่ปรับปรุงไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ ตร.ม.	-สภาพแวดล้อมบนเกาะธรรมชาติท่าข้ามมีระบบนิเวศป่าชาย-เลนที่สมบูรณ์	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

รายละเอียดโครงการแผนงานส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบลท่าข้าม (พ.ศ.๒๕๖๒ - ๒๕๖๔)

ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลท่าข้าม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ			ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๔	โครงการศึกษาพัฒนาและส่งเสริมองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-เพื่อศึกษาหาความรู้ในการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตบนเกาะ ธรรมชาติท่าข้าม -เพื่อฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวิถีท้องถิ่น	-จัดทำแบบจำลองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปากแม่น้ำบางปะกง -ดำเนินการจัดเป็นห้องเรียนของการศึกษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น -ถอดบทเรียนภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๗๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๗๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	- ผู้เข้าเยี่ยมชมได้รับความรู้และความพึงพอใจต่อการจัดทำโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ -มีการฟื้นฟูวัฒนธรรมภูมิปัญญาและวิถีท้องถิ่นเกิดขึ้นในชุมชนไม่น้อยกว่า ๑ กิจกรรม	- สามารถรู้และเข้าใจในการดำเนินชีวิตของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยตามป่าชายเลนบนเกาะธรรมชาติท่าข้าม - สามารถช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน -ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบำบัด ฟื้นฟู และอนุรักษ์จากการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นอันคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมและวิถีท้องถิ่นที่ดีงาม	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๕	โครงการจัดงานประเพณีลอยกระทง	-เพื่อส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูประเพณีลอยกระทง	-จัดกิจกรรมส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูประเพณีลอยกระทง	๙๕๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๙๕๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๙๕๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	-ร้อยละ ๙๐ ประชาชนรักษาประเพณีอันดีงามไว้	-ประเพณีลอยกระทงได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูให้คงอยู่กับชุมชน	กองการศึกษา

รายละเอียดโครงการแผนงานส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบลท่าข้าม (พ.ศ.๒๕๖๒ – ๒๕๖๔)

ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลท่าข้าม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ			ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๖	จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ส่งเสริมกิจกรรมและวันสำคัญต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลท่าข้าม	-เพื่อติดประกาศประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ	-จัดทำป้ายไวนิลประชาสัมพันธ์กิจกรรมและวันสำคัญต่าง ๆ ติดบอร์ดตามจุดศาลาพักผู้โดยสาร	๑๕๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๑๕๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๑๕๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	-จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ส่งเสริมอย่างน้อย ปีละ ๒๐ ป้าย	-ประชาชนภายในเขตเทศบาลได้รับทราบข่าวสาร	กองวิชาการและแผนงาน
๗	จัดทำคู่มือท่องเที่ยว"ชมนกชมโลมา เที่ยวป่าชายเลน"	-เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชมธรรมชาติในเขตเทศบาลตำบลท่าข้ามให้กับนักท่องเที่ยวและผู้สนใจ	-จัดทำคู่มือท่องเที่ยว"ชมนก ชมโลมา เที่ยวป่าชายเลน" ปีละ ๑ ครั้ง	๑๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๑๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๑๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	-มีการจัดทำเพื่อใช้ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ปีละ ๑ ครั้ง	-แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่รู้จัก รวมทั้งนักท่องเที่ยวและผู้สนใจได้รับความรู้ด้านการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ตำบลท่าข้าม	กองวิชาการและแผนงาน
๘	ปรับปรุง บำรุงรักษาท่าเทียบเรือ/โป๊ะเหล็ก/ทางเดินชมธรรมชาติ/หอชมนก/ศาลาพักบนเกาะธรรมชาติท่าข้าม	-เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมของเส้นทางชมธรรมชาติในการรองรับบริการนักท่องเที่ยว	- ปรับปรุง บำรุงรักษาท่าเทียบเรือ/โป๊ะเหล็ก/ทางเดินชมธรรมชาติ/หอชมนก/ศาลาพักบนเกาะธรรมชาติท่าข้าม	๓๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๓๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๓๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	- ปรับปรุง บำรุงรักษาท่าเทียบเรือ/โป๊ะเหล็ก/ทางเดินชมธรรมชาติ/หอชมนก/ศาลาพักบนเกาะธรรมชาติท่าข้ามอย่างน้อย ๒ ครั้ง/ปี	- ท่าเทียบเรือ/โป๊ะเหล็ก/ทางเดินชมธรรมชาติ/หอชมนก/ศาลาพักบนเกาะธรรมชาติท่าข้ามได้มาตรฐานมีความปลอดภัย และมีความพร้อมรับบริการนักท่องเที่ยว	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

รายละเอียดโครงการแผนงานส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบลท่าข้าม (พ.ศ.๒๕๖๒ – ๒๕๖๔)

ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลท่าข้าม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ			ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๙	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมหอชมนก บริเวณเกาะธรรมชาติท่าข้าม หมู่ ๑ ตำบลท่าข้าม	เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และการศึกษาทางธรรมชาติ	ปรับปรุงซ่อมแซมหอชมนก บริเวณเกาะธรรมชาติท่าข้าม ค.ส.ล. ส่วนที่เป็นฐาน กว้าง ๙ เมตร ยาว ๙ เมตร ส่วนที่เป็นหอ กว้าง ๓ เมตร ยาว ๓ เมตร สูง ๔ ชั้น	-	-	๑,๓๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	ปรับปรุง ซ่อมแซมหอชมนก ส่วนที่เป็นฐาน ค.ส.ล. กว้างประมาณ ๙ เมตร ยาวประมาณ ๙ เมตร และส่วนที่เป็นหอ กว้างประมาณ ๓ เมตร ยาวประมาณ ๓ เมตร สูง ๔ ชั้น จำนวน ๑ แห่ง	มีสิ่งปลูกสร้างไว้ศึกษาธรรมชาติที่มีความมั่นคง แข็งแรงปลอดภัย	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๑๐	โครงการปรับปรุงสะพานทางเดินบนเกาะธรรมชาติท่าข้าม (เกาะนก) หมู่ที่ ๑ ตำบลท่าข้าม	เพื่ออำนวยความสะดวกในการคมนาคม	รื้อสะพานไม้เดิมออก และก่อสร้างเป็นสะพานคอนกรีต กว้างประมาณ ๑.๕๐ เมตร ยาวประมาณ ๒๕๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓๘๒ ตารางเมตร โดยเริ่มจากหอชมนกถึงสะพานข้ามคลองสาธารณะ	๑,๒๕๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	-	-	ก่อสร้างเป็นสะพานคอนกรีต กว้างประมาณ ๑.๕๐ เมตร ยาวประมาณ ๒๕๕ เมตร	ประชาชนมีความสะดวกในการสัญจรไปมา	กองช่าง

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบลท่าข้าม (พ.ศ.๒๕๖๒ – ๒๕๖๔)
ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลท่าข้าม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ			ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑๑	โครงการปรับปรุง พัฒนาเว็บไซต์ของเทศบาลตำบลท่าข้าม	-เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของเทศบาลที่มีความทันสมัยและน่าสนใจ	-ปรับปรุง พัฒนาเว็บไซต์ของเทศบาลให้มีความทันสมัยและน่าสนใจ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง	๒๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๒๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๒๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	-เว็บไซต์ของเทศบาลได้รับการปรับปรุงอย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปี	-สามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของเทศบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	กองวิชาการและแผนงาน
๑๒	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บนเกาะธรรมชาติท่าข้าม (เกาะนก) ตำบลท่าข้าม *(เสนอของบประมาณด้านการท่องเที่ยวของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย)*	-เพื่อฟื้นฟู บำรุงรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว -เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหากัดเซาะชายฝั่งของเกาะธรรมชาติท่าข้าม (เกาะนก) อันเนื่องมาจากกระแสน้ำและคลื่นลม	-ปักเสาเข็มคอนกรีตอัดแรงและตักแต่งด้วยการปักไม้ไผ่ให้มีความสวยงามและกลมกลืนกับธรรมชาติ เป็นระยะทางยาว ๒๐๕ เมตร	๑,๘๙๖,๐๐๐ (งบอุดหนุนจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย)	-	-	-เกาะธรรมชาติท่าข้าม(เกาะนก) ได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงามสอดคล้องกับระบบนิเวศป่าชายเลนจำนวน ๑ แห่ง	-สภาพแวดล้อมบนเกาะธรรมชาติท่าข้าม (เกาะนก) มีระบบนิเวศป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์มากขึ้น -ช่วยลดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งของเกาะธรรมชาติท่าข้าม (เกาะนก)	กองวิชาการและแผนงานและกองช่าง

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในตำบลท่าข้าม (พ.ศ.๒๕๖๒ – ๒๕๖๔)
ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลท่าข้าม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ			ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑๓	โครงการจัดเรือร่วมขบวนแห่หลวงพ่อพุทธโสธรทางน้ำ	-เพื่อส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูประเพณีแห่หลวงพ่อพุทธโสธรทางน้ำ - เพื่อประชาชนได้สักการะบูชาหลวงพ่อพุทธโสธร	-จัดเรือเข้าร่วมขบวนแห่หลวงพ่อพุทธโสธรทางน้ำร่วมกับจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยตกแต่งเรือให้สวยงาม เพื่อเข้าร่วมขบวนแห่	๒๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๒๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	๒๐๐,๐๐๐ (งบเทศบาล)	-ตกแต่งเรือเข้าร่วมขบวนแห่ จำนวน ๑ ลำ -ประชาชนได้กราบไหว้ สักการะบูชาหลวงพ่อพุทธโสธร จำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ คน	-ประเพณีแห่หลวงพ่อพุทธโสธรทางน้ำได้รับการอนุรักษ์ให้คงอยู่กับจังหวัดฉะเชิงเทรา -ประชาชนได้กราบไหว้ สักการะบูชาและเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ	สำนักปลัดเทศบาล